

تحلیلی بر شهرهای جدید به عنوان بخشی از مداخله دولت در شهرنشینی (با تأکید بر دوره پس از انقلاب اسلامی)

حمید آیتی^۱، محمد کمیلی^{۲*}

^۱ عضو هیأت علمی پژوهشکده فرهنگ، هنر و معماری جهاد دانشگاهی

^۲ عضو هیأت علمی پژوهشکده فرهنگ، هنر و معماری جهاد دانشگاهی

تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۲/۸

تاریخ دریافت: ۹۰/۹/۱۵

چکیده

ایجاد شهرهای جدید، اقدامی در جهت تمرکززدایی از کلان‌شهرها و چاره‌ای در برابر معضلات پیچیده‌ای هم‌چون مهاجرت بی‌رویه روستاییان به شهرها، نیاز گسترده به مسکن، انتقال برخی از صنایع آلاینده و جلوگیری از شکل‌گیری شهرهای خودرو در منطقه شهری مادر شهر است. بدیهی است بخش خصوصی که فقط به دنبال سودآوری است، نه انگیزه ورود به چنین مقوله‌ای را دارد و نه این رسالت را در خود احساس می‌نماید. از همین رو، ورود دولت در شهرسازی امری اجتناب‌ناپذیر است. با این حال، چنین مداخله‌ای، منشأ بروز کاستی‌ها و آسیب‌های بسیاری است. مهم‌ترین چالش مطرح در این زمینه، تگرستن به شهرهای جدید به مثابه خوابگاه‌های بزرگ، موقت، مهجور، مصنوعی و عاری از هویت و معنویت است که نقش سلیقه و خواست مردم در آن به شدت کم‌رنگ است. عدم رغبت مردم به سکونت در این شهرها و خالی از سکنه بودن برخی از آن‌ها، دقیقاً بازتابی از عدم توجه شهروندان به برنامه‌ریزی‌های فرهنگی، اجتماعی، انسانی و نتیجه تأکید بر ایدئولوژی صنعت‌محور در تأسیس این شهرهاست. هدف اصلی این مقاله، بررسی میزان کامیابی دولت در امر شهرسازی‌های بعد از انقلاب، با روش توصیفی-تحلیلی است. نتایج حاصل نشان می‌دهد دولت در ساخت شهرهای جدید به نظر مردم در عرصه طراحی و هم‌چنین به کارگیری معیارهای فنی توجهی ننموده است.

گزینی. پذیری، مکان‌کلیدی: شهرسازی، شهرهای جدید، مداخله دولت، جمعیت‌واژگان

An Analysis of New Cities as a Part of Government Intervention in Urbanism (With an Emphasize on Post-Islamic Revolution Period)

Hamid Ayati

Faculty Member of the Research Institute of Culture, Arts and Architecture, Jahad-e Daneshgahi

Mohammad Komeili

Faculty Member of the Research Institute of Culture, Arts and Architecture, Jahad-e Daneshgahi

Abstract:

The establishment of new cities is a measure to decentralize from mega cities and a solution against the complex dilemmas such as irregular migration of villagers into cities , vast need to housing , the transfer of some of the polluting industries and prevention from the formation of self-sprouting cities in the urban region of mother city. It is clear that the private sector is pursuing profit . It has neither motivation to enter such an area nor it feels that it has such a mission ., So, the involvement of the government into urban development area is inevitable. However, such an intervention is the source of the emergence of shortages and may damages. The most important challenges in this area is to view new cities as big, temporary, isolated , artificial and far from identity and spirituality sleeping places. In such a place , the role of taste and desire of people is highly colorless. The lack of interest of people to house in these cities and their lack of residents in some of them is exactly a reflection of the lack of city planners to cultural, social and human planning and therefore the emphasize on the industry-oriented ideology in the establishment of these cities. The main objective of this article is to study the rate of government success in urban development in post-Islamic revolution period through descriptive and analytical method. The results show that in building new cities, the government has not paid attention to the peoples' views on design and also to the employment of technical standards.

Keywords: Urban Development , New Cities, Government Involvement, Receiving Population, Locating.